

Livgivende Dødehavet

Av Svein O. Hansen, Karmsund Avis 22.01.10

De var ikke verken ved spesielt godt mot eller særlig spreke i oktober 2007, Sølvi Grandheim Larsen og hennes datter Vibeche Nyland, da de satte kursen for Dødehavet og det spesielle behandlingsopplegget der. Med diagnosen ME som «ballast».

Karmsund var hjemme hos dem på Frakkagjerd et par måneders tid etter at de kom hjem fra det tre uker lange oppholdet ved The Norwegian Dead Sea Clinic og DMZ Medical Center i israelske Ein Bokek. Da var de ved godt mot og høyt oppe. Hvordan er det med dem nå, et par års tid senere? Jo takk, om mulig enda bedre.

To slakt

- Jeg husker det svært så godt. Det var to slakt som reiste ned til Dødehavet, og to sprudlende jenter som kom tilbake bare noen få uker senere. Ja, jeg frøs faktisk på ryggen, så fantastisk var det. En utrolig forandring, sier ektemann og stefar, Karl Emil. Han vedgår at han ikke var særlig optimistisk på forhånd, dess større var overraskelsen og gleden da han fikk se at dette nyttet. Det var en ganske tøff tid, minnes han. Fruen ble bare ørere og mer og mer glemsom. Hun måtte skrive huskelapper for alt mulig. Over hele hjemmet fløt det med lapper. I tillegg mistet hun førligheten.

Karmsund har tidligere skrevet om mor og datter, Sølvi Grandheim Larsen (t.v) og Vibeche Nylands besøk ved Dødehavet. De har begge ME, men har hatt et fantastisk utbytte av behandlingen. I likhet med mange andre.

Ned igjen

Nå er det riktig å fremheve at det ikke har gått hele veien på frem etter oppholdet. Vibeche var ikke flink nok til å følge opplegget etter at hun kom hjem, og måtte betale litt for det. Hun benyttet ikke de metodene hun skulle, blant annet mot søvnløshet. Det endte med at de begge to reiste ned igjen til Dødehavet ca et års tid senere. Mor Sølvi hadde det ikke på samme måte som datteren, men følte for en oppfriskning.

Etter det første oppholdet der nede var hun i sitt livs form og gjøv løs på hus og hjem. Hun ble anbefalt å ta det mer med ro, men det var aldri aktuelt - så sprek som hun følte seg. Litt av energien gikk riktignok av henne, men ikke så mye at hun gikk tilbake til sitt tidligere nivå.

Fungerer utmerket

Etter det andre oppholdet har det meste gått nærmest av seg selv - for dem begge. De er i full jobb, og fungerer utmerket. Sølvi understreker effekten ved å trekke frem en fjelltur hun bega seg inn på der nede. Fra knapt å kunne gå skikkelig i starten til å forsere en fjellside 400 meter til værs. Det var ganske spesielt, og særdeles motiverende, poengterer hun.

Nå er ikke de to Tysværbuene enkeltstående tilfeller. De har også en viss kontakt med andre som har vært til behandling der nede. Samtlige av dem de kjenner til er blitt bedre, enten de har hatt ME eller andre sykdommer.

Sårende

Det er for øvrig ikke alle som er villige til å definere ME som sykdom. Mange leger nekter å akseptere ME helt. De velger like gjerne å kalle det en psykisk lidelse, regelrett latskap eller hypokonderi. Det er sårende å ikke bli trodd. At folk ikke tror at de er syke på ordentlig, men bare spiller. Dette gjelder også staten. De får nemlig ingen statlig støtte til slike opphold.

Tyskland og Danmark

I Tyskland og Danmark ser de imidlertid annerledes på ME. I nærmere 30 år har tyskere og danskere kunnet benytte seg av tilbudet ved Dødehavet - med statlig støtte.

At behandlingen virker er dokumentert gjennom en rekke forskningsrapporter og bekreftes også av norske pasienter som har vært til behandling. Vibeche poengterer at behandlingen omfatter hele mennesket. Det medisinske apparatet er vel fungerende, både på den psykiske og fysiske biten. Videre blir det lagt veldig stor vekt på den kognitive behandlingen. Det vil si det som går på erkjennelse. Mye er annerledes der nede, presiserer mor og datter. Ikke kun på behandlingssiden, men også når det gjelder de klimatiske forholdene. De som måtte lure på noe må gjerne ringe, sier Sølvi. Hun treffes på 52774092 eller 95917455. - Bare ring, oppfordrer en offensiv, fornøyd - og optimistisk Grandheim Larsen.

Spesielt egnet

Dødehavets spesielle beliggenhet 420 meter under havets overflate gjør stedet spesielt egnet for behandling av ulike kroniske sykdommer. Både muskel- og skjelettlidelser, revmatisk sykdom, KOLS, hudsykdommer, hjerte- og lungesykdommer og en rekke andre. Luften er tørr, nedbøren minimal og solskinnsdagene mange. Barometertrykket er høyt og lufta er rik på oksygen og brom. Havet inneholder mye helsebringende svovel, mineraler og salter. De fire elementene solskinn, luft, vann og svart mud skaper til sammen en enestående, naturlig behandling. Mud har vamebevarende egenskaper og gir avspenning for muskler og nervesystem, bedrer blodsirkulasjonen, lindrer smerter, motvirker stivhet og virker betennelsesdempende. Og som en naturlig følge av dette blir også immunsystemet vesentlig bedret.

Dramsdahl

Blant dem som spiller en vesentlig rolle ved senteret er Elisabeth Dramsdahl, psykiater og overlege. Hun poengterer at et liv med kronisk sykdom krever endringer og mestring av en ny livssituasjon. Og at de gjennom fellesskap og trygge relasjoner kan styrke hverandres tro og tillit til egne ressurser. Troen vil komme etterhvert som vi finner metoder for å endre fastlåste tanke- og handlingsmønstre. Det handler om å leve med sykdommen og ikke i protest imot. Fra å bli sjef i egen kropp blir vi etterhvert sjef i eget liv, fremholder Dramsdahl. Den som måtte være interessert i å høre hva mer Dramsdahl har å si om opplegg og motivasjon bør ta turen til Auditorium A ved HSH neste onsdag 27. januar, klokken 18.00. «Drivkraften bak min tro og mitt engasjement er takknemligheten for alt det jeg selv er blitt gitt ved det jeg vil kalle «Livets Sjø». Jeg har et inderlig ønske om at også andre skal få ta del i det samme», avslutter Dramsdahl sine betraktninger